

Evangelische Lutherse Gemeente Kampen

53e jaargang **CONTACT ZOMER 2013**

Geluk is afhankelijk
Van wat je kan geven
Niet van wat je kunt krijgen

Mahatma Gandhi

Kerkgebouw

Burgwal 85
8261 ES Kampen
038-3323917

Koster

Fam. G. Schreurs
Oosterholtseweg 35
8271 PS IJsselmuiden
038-3320341 / 0627620391
gschreurs@vodafonevast.nl

Pastor

Drs. K. van Warven
Zilverschoon 33
8265 HD Kampen
038- 3333995/ 0654275418
rinus@rinusvanwarven.nl

Samenstelling van de kerkenraad

Voorzitter, ouderling

Mevr. C.C. Broekhuis-Bosman
de la Sablonnierekade 17
8261 JP Kampen
038-3333255
ccbhoekhuis@live.nl

Secretaris, diaken

Mevr. A. Fossen-Amptmeijer
B.H. Spijkerweg 26-28
7715 PW Punthorst
0529-482013
ae.wfossen@hetnet.nl

Ouderling,
kerkrentmeester

Mevr. BM Swartz-van der Wolde
Lindenlaan 25
8253 AB Dronten
0321-338262
bmswartz@solcon.nl

Ouderling,
kerkrentmeester

Dhr. S. Renkema
Kolk 33
8266 JN Kampen
038-3338175
stefanrenkema@hotmail.com

Praktische informatie over de diensten

- De diensten beginnen om 10:15 uur, tenzij anders aangegeven.
- Wanneer het voor u op enigerlei wijze moeilijk is om op eigen gelegenheid naar de kerk te komen, dan kunt u contact opnemen met de diaconie. Zij zoeken dan een mogelijkheid om u te halen en te brengen.

COPYDATUM: 1 SEPT. 2013

LUTHERROOS UIT POLEN

PREEKROOSTER

week. -nr	datum	bijzonderheid	voorganger	organist	kinderneven dienst
25	16 juni	.	drs.K.van Warven	Ad de Hoop	Helma Klein
27	30 juni		drs.K.van Warven	Bob Thijs	Babette Kuper
28	7 juli	vakantie rooster	ds.G. Schepperle	?	Levensbron
29	14 juli	idem	drs.K. van Warven	Ad de Hoop	?
30	21 juli	idem	mw.ds. M. Boon- Gieltjes	Henk van Marle	Levensbron
31	28 juli	idem	drs.K.van Warven	Bob Thijs	Helma Klein
32	4 aug	idem	ds.G. Schepperle	?	Levensbron
33	11 aug	idem H.A.	dr.J.J.H. Bras	Maarten Oranje	Babette Kuper
34	18 aug	vak. rooster	mw.ds. T. Boers	Henk van Marle	Levensbron
35	25 aug	idem	ds. D. Geertsma	Bob Thijs	?
37	8 sept		drs.K.van Warven	Ad de Hoop	Helma Klein
38	15 sept in de Lutherse Kerk	Startzondag	ds. M. Gaastra en drs.K.van Warven	Henk van Marle	??????

REDACTIONEEL:

Het zomernummer van Contact heeft u nu in handen. Er zijn weer verschillende bijeenkomsten geweest waar we als gemeente een afvaardiging naar toe hadden, we hebben de Noordelijke regionale Buitendag in Stadkanaal gehad, waar we met 6 mensen van onze gemeente naar toe zijn geweest.

Verder vindt u in dit nummer nieuws van de diaconie, een uitnodiging, en ook een vraag om vrijwilliger te worden. Een verslag van de diakonale dag van de Stichting Melanchton, van de ontmoetingsdag van de NLVB, (de lutherse vrouwenbond), verslag van de regionale buitendag in Stadkanaal en een mooi geboortekaartje. Ook vindt u nogmaals het verzoek voor de bezoekgroep.

Het wordt weer een heel gevarieerd nummer, dit zomercontact. De redactie wenst u een heel fijne vakantie toe, hopelijk met wat zon, zo nu en dan een buitje om de tuin te sproeien, heel veel leesplezier en als u weg gaat een goede reis en ook weer een behouden thuiskomst.

O ja, voor ik het weer vergeet, op de leestafel achterin de kerk liggen kerkbladen van verschillende lutherse gemeenten in onze regio. U kunt ze mee naar huis nemen om te lezen, ook voor mensen die het blad niet thuis krijgen, om wat voor reden dan ook, ligt er ELKkwartaal, De Brief van de NLVB, informatie over van alles en nog wat. Zo ligt er ook informatie over de stichting Amcha, waar we een collecte voor bestemd hebben/

U mag alles meenemen en thuis lezen, het hoeft niet meer teruggelegd te worden.

De redactie.

Meditatie 2 juni 2013: Grijpen naar een zelf

Ik zoek een hand die mij vasthoudt en moed geeft, die mij rustig maakt en beschermt. Ik tast naar een hand die mij leidt en voert, die mij heelt en redt.

Ik heb een hand nodig, die sterk is en die mij draagt, die mij vastpakt, mij niet meer loslaat. Ik zou zo graag een hand hebben, die het goed met mij voorheeft, die zacht op mij wordt gelegd. Ik verlang naar een hand waaraan ik me - onvoorwaardelijk - kan toevertrouwen, die trouw is, die mij liefheeft.

Heerlijk dit soort eerlijke taal. Gewoon een echt mens die vertelt waar zijn of haar diepste behoefte ligt. En laten we maar eerlijk zijn. Onze diepste behoefte is vastgehouden worden in onze angst, in onze nood, in onze verlangens, in onze eenzaamheid. Niet voor niets dat mensen daar een beeld bij maken van de hand van God, de hand van de Eeuwige. Op zich is daar ook geen bezwaar tegen. Als we daarmee de Eeuwige niet verantwoordelijk maken voor alles wat er gebeurt in het leven. En zelf vervolgens niets meer doen. Wij mensen hebben wel eens de neiging om alles maar bij God neer te leggen en zelf geen verantwoordelijkheid te nemen.

En waarom doen we dat? Monnik Soyol Rinpoche heeft er wel een antwoord op: "Stel je iemand voor die, na een auto-ongeluk, plotseling in een ziekenhuis wakker wordt en aan totaal geheugenverlies lijdt. Uiterlijk is alles in orde: zijn gezicht en zijn vorm zijn nog precies dezelfde, zijn zintuigen en zijn geest functioneren nog, maar hij heeft geen enkel idee wie hij werkelijk is". Net zo kunnen wij ons onze ware identiteit, onze oorspronkelijke natuur niet meer herinneren. Uitzinnig van angst gaan wij koortsachtig op zoek en improviseren een nieuwe identiteit, een waar wij aan vasthouden met de wanhoop van iemand die voortdurend in een afgrond dreigt te vallen. Deze valse en uit onwetendheid aangenomen identiteit is 'ego'.

Maar we hoeven helemaal niet bezorgd te zijn over ons leven, over onze identiteit. Luister maar eens wat Jezus te zeggen heeft in dat prachtig verhaal van Mattheus. "Daarom zeg Ik u: Wees niet bezorgd over uw leven, over wat u eten en wat u drinken zult; ook niet over uw lichaam, namelijk waarmee u zich kleden zult. Is het leven niet meer dan het voedsel en het lichaam meer dan de kleding? Kijk naar de vogels in de lucht: zij zaaien niet en maaien niet, en verzamelen niet in schuren; uw hemelse Vader voedt ze evenwel;

gaat u ze niet ver te boven? Wie toch van u kan met bezorgd te zijn één el aan zijn lengte toevoegen? En wat bent u bezorgd over de kleding? Kijk naar de lelies in het veld, hoe ze groeien; ze werken niet en spinnen niet; en Ik zeg u dat zelfs Salomo in al zijn heerlijkheid niet gekleed ging als één van deze.”

In ‘Het Tibetaanse Boek van Leven en Sterven’ schrijft Soyol Rinpoche: ‘Ons ego is een combinatie van gebrek aan kennis over wie we werkelijk zijn en de gevolgen daarvan: een dwangmatig vastklampen aan een in elkaar geflanst en geïmproviseerd beeld van onszelf, een onvermijdelijk kameleonachtige charlatan-zelf dat voortdurend verandert en veranderen moet, om de fictie van zijn bestaan in leven te houden. In het Tibetaans wordt ego ‘dak dzin’ genoemd, hetgeen ‘grijpen naar een zelf’ betekent. Ego wordt daarmee gekenschetst als de niet-aflatende beweging van grijpen naar een bedrieglijke notie van ‘ik’ en ‘mijn’, zelf en ander, en alle concepten, ideeën, verlangens en bezigheden, die dat onechte maaksel in stand houden. Dit grijpen is van aanvang af zinloos en gedoemd tot frustratie, want het heeft basis noch waarheid, en wat wij proberen te begrijpen is van nature ongrijpbaar. Het feit dat wij zo nodig moeten grijpen en er niet mee op kunnen houden, toont aan dat wij diep in ons hart weten dat het zelf niet intrinsiek bestaat. Dit heimelijke besef is de bron van al onze fundamentele onzekerheden en angsten. Zo lang wij ons ego niet hebben ontmaskerd, blijft het ons misleiden, als een derderangs politicus die eindeloos zwaait met loze beloftes, of een advocaat die voortdurend slimme leugens ter verdediging verzint, of een talkshowpresentator die een vloed van glad en nietszeggend gebabbel over ons uitstort, en eigenlijk helemaal niets zegt.’

We worden in het verhaal van Mathheus uitgenodigd om los te laten. Het loslaten van de krampachtige beelden die we van ons zelf maken. Maar om los te laten is Liefde nodig. Liefde voor je zelf, liefde voor het leven, liefde voor de Eeuwige.

Loslaten betekent niet dat het me niet meer uitmaakt, het betekent dat ik het niet voor ieder anders kan doen. Loslaten is niet het onmogelijk maken, het is het besef dat ik een ander niet kan beheersen.

Loslaten is niet het onmogelijk maken, maar het toestaan om te leren van menselijke consequenties.

Loslaten is machteloosheid toegeven, hetgeen betekent dat ik het resultaat

Loslaten is niet anderen kritiseren of reguleren, maar proberen te worden wat ik droom te kunnen zijn.

Loslaten is niet spijt hebben van het verleden, maar groeien en leven voor de toekomst.

Laten we nog eens luisteren naar het verhaal van Mattheus: "Als God nu het gras op het veld, dat er vandaag is en morgen in de oven geworpen wordt, zo bekleedt, zal Hij u niet veel meer kleden, kleingelovigen? Wees daarom niet bezorgd en zeg niet: Wat zullen wij eten? of: Wat zullen wij drinken? of: Waarmee zullen wij ons kleden? Want al deze dingen zoeken de heidenen. Uw hemelse Vader weet immers dat u al deze dingen nodig hebt. Maar zoek eerst het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u erbij gegeven worden. Wees dan niet bezorgd over de dag van morgen, want de dag van morgen zal voor zichzelf zorgen; elke dag heeft genoeg aan zijn eigen kwaad."

Rinus van Warven

Diaconie.

In de periode december 2012 t/m mei 2013 is ontvangen:

Collecten:	€ 719,07
Giften via de bank	100,00
	95,28
Giften contant	45,00
	12,00

Totaal € 971,35

Vaste uitgaven in de periode december 2012 t/m mei 2013

Lucy—per maand € 18,00 € 108,00

Kinderen in de knel

per maand 10,00 60,00

Bijzondere uitgaven:

Kerstgeld Lucy € 50,00

Stichting Amcha** 50,00

Cordaid—Kenia 25,00

Vasten Actie 25,00

Totaal € 318,00

** De Stichting Amcha geeft psycho-sociale hulp in Israel aan overlevenden van de Holocaust.

Meer informatieve hierover vindt u op de info-c.q. leestafel.

Betteke,

-diaken met bijzondere opdracht-.

Melanchton, in Ede.

Zoals ieder jaar hield de Stichting Melanchton haar ontmoetings-c.q. studiedag.

In zaal Hoekelum, van resort Reehorst in Ede. Op Hoekelum konden we niet terecht, maar hier werden we gastvrij ontvangen en onthaald.

Bij binnenkomst kreeg een ieder de beroemde naambutton van Dick Eekel opgespeld, dus je kon altijd zijn wie er voor je stond. Ook kreeg een ieder een enveloppe met het dagprogramma en een rood en een groen stembiljet. Op de groene stond VOOR en op de rode stond dus uiteraard TEGEN.

De voorzitter van de stichting, drs. Robert de Vos was door ziekte niet aanwezig, jammer voor hem en voor ons, hopelijk heeft de griep hem niet al te lang in de greep gehouden. Dagvoorzitter was nu de secr./penn.m. van de stichting, ing. Horst Oosterveer.

Er waren voor deze dag twee inleiders, die het een en ander over kerk/gemeente zijn, te melden hadden. 'sMorgens was dat ds. Alida Groeneveld, die een gloedvol betoog hield over "Het Lutherse". Na haar lezing werden er aan de aanwezigen enkele stellingen voor gelegd, waar we met ons stembiljet konden laten zien of we voor of tegen waren. De meeste stellingen van ds. Alida Groeneveld kregen groen, soms gemengd en een enkele rood.

De middaglezing van prof.dr. Leo Koffeman, werkzaam in Groningen bij de P.Th.U, ook over het Lutherse maar nu toch vanuit de gereformeerde hoek bekeken. De stellingen n.a.v. dit verhaal leverden wel heel erg veel rood op. Prof. Koffeman schopte wel heel erg tegen lutherse schenen aan. Maar gelukkig kon er ook nog hartelijk gelachen worden. Geluid en beamerpresentatie, alles was hier picobello voorelkaar. Daardoor konden sommige zaken, die moeilijk uit te leggen zijn heel duidelijk gemaakt worden.

Alles wat de catering betrof, een tien met een griffel voor dit bedrijf, dat zelfs omriep, wanneer we na koffie/theepauze, lunchpauze, praatpauze, weer naar zaal Hoekelum moesten komen voor het vervolg van het programma. Bij het resort was een grote parkeerplaats met betaald parkeren, maar iedereen kon bij de dagvoorzitter een munt ophalen en daarmee vrijelijk de parkeerplaats verlaten aan het einde van de Melanch-tdondag. Op zo'n dag als deze, waar je bekenden weer ontmoet, waar je met elkaar toch weer even leuke dingen

maar ook minder plezierige zaken kunt delen, daar pept uw schrijver toch altijd weer van op. Jawel, het was een heel goede dag, waar we veel hebben opgestoken. Volgend jaar weer, wat mij betreft op de dezelfde plaats.

Agnes Fossen.

*Onze Vader verborgen
uw Naam worde zichtbaar in ons
uw koninkrijk kome op aarde
uw wil geschiede, een wereld
met bomen tot in de hemel,
waar water schoonheid en brood
gerechtigheid is en genade
waar vrede niet hoeft bevochten
waar troost en vergeving is
en mensen spreken als mensen
waar kinderen helder en jong zijn,
dieren niet worden gepijnigd
nooit één mens meer gemarteld,
niet één mens meer geknecht.
Doof de hel in ons hoofd
leg uw woord op ons hart
breek het ijzer met handen.*

Huub Oosterhuis

uitnodiging

STARTZONDAG15 SEPTEMBER 2013

Thema: Met hart en ziel

De Evangelisch Lutherse Gemeente Kampen begint het nieuwe kerkelijke jaar samen met de Vereniging Vrijzinnig Hervormden en de Doopsgezinden door met elkaar een Startdienst te houden op zondag 15 september a.s. in de Lutherse Kerk aan de Burgwal. Aanvang 10.15 uur.

Deze feestelijke dienst wordt gezamenlijk voorbereid en na de dienst gaan we met ze'n allen naar de Levensbron om daar koffie/thee/limonade te drinken en gezellig samen te eten.

We hopen op een feestelijk en inspirerend gebeuren, waar veel mensen naar toe komen en waar de ontmoeting met elkaar centraal staat.

Namens de kerkenraad

Ineke Broekhuis

Omzien naar elkaar: in het vorige Contact stond een oproep voor een bezoekgroep. Nu komt er nog een oproep bij, voor de kindernevendienst.

Één gemeentelid heeft zich spontaan gemeld, na de oproep van de ouderling van dienst, maar we zoeken zeker nog 2 mensen erbij. En anders staat er voor de betreffende zondag een vraagteken, dan is het niet zeker dat er kindernevendienst is.

Agnes.

Stadskanaal.

De Regionale Buitendag zijn we met zes mensen hen gereden. We werden heel hartelijk ontvangen met koffie/thee en een liturgie. Thema van deze dienst was een uitspraak van Maarten Luther: Als ik wist, dat morgen de wereld verging, zou ik vandaag nog een appelboompje planten.

De dienst werd geleid door ds. Erwin de Fouw en mw.ds. Susanne Freytag. Een volle kerk, dus er werd heel enthousiast gezongen en in twee kringen het Heilig Avondmaal gevierd. Na de dienst, net als bij ons, koffie en thee. Daarna de lunch, "balinees?", klaargemaakt door enkele gemeenteleden. Wat is dat lekker, Ik had nog nooit zulke lekkere soep gegeten, gadogadosoep, als je daar niet van hield was er ook mosterdsoep. Verder gele rijst en allerlei lekkers om er bij te doen.

Na de lunch hebben we in kleine groepen ingedeeld, een speur/vragenspel gespeeld, door de hele kerk en de gemeentezaal heen. I.p.v. koekhappen was het nu kroepoekhappen. Ook was er een koophoekje, met spulletjes uit Bali. De collecte was nl. ook voor Bali, het Garudahouse, waar meisjes worden opgenomen, zodat ze kunnen leren, huiswerk kunnen maken. Twee, soms drie gemeenteleden uit Stadskanaal gaan er regelmatig heen. Eén van hen is opticiën, hij controleert de ogen van de meisjes en als ze het nodig hebben, zorgt hij voor een bril. We hebben er een diapresentatie van gezien, en daar was het spel door de kerk op gebaseerd. Ik was blij dat alles in de kerk plaats vond, want echt warm was het niet buiten. Daarna kwam een ieder weer terug in de kerk, waar de afsluitende vesper werd gevierd. Als afscheid kreeg iedereen een (luthers)appeltje mee. Graag volgend jaar weer zo'n dag.

Agnes.

De studiedag,

Met de trein naar Utrecht, naar de Hamburgerstraat. De heenreis ging voorspoedig, samen met Erika Hillebrand. We waren er als eersten en dat leverde een heerlijk warm bakje op van Geert Procee. Van lieverlee kwamen er steeds meer mensen binnen, en op een gegeven moment is het zo druk, dat je elkaar bijna niet meer kunt verstaan. Heel fijn was het, dat er nu ook mannen aan de studiedag deelnamen, je krijgt dan ook weer een heel andere insteek bij bepaalde kwesties. De dag speelde zich nu in de kerkzaal af, tenminste, het ochtendprogramma. Met Kathleen Ferrier. Jawel, op bepaalde vragen vertelde ze, dat haar vader de eerste president van Suriname was, en dat ze was vernoemd naar de schotse alt, die (in de verte) familie was. Dat ze getrouwd is met een theoloog, Tjeerd de Boer. Geeft les op het Hendrick Kraemerinstituut in Oegstgeest, spaans en portugees, voor het werk in die talen.

Ze hield een heel boeiend verhaal over tolerantie, en wat er gebeurt als die tolerantie er niet is. En over reformatie, wat dat voor haar betekent. En hoe die twee begrippen samen gebracht kunnen worden. De lutherse kerk in Suriname kende ze goed, ze was er als kind veel geweest. Pauze voor een kopje koffie/thee, en toen verder met het programma. Vragen, veel vragen voor Kathleen Ferrier, die ze op een ontspannen manier beantwoordde.

Lunch, broodjes en thee, dan is mijn kostje wel voor elkaar. Nog een tijdje met Cornelia Hübner zitten praten, ze kon niet blijven, want er moest in Hilversum nog wel het een en ander geregeld worden, boodschappen gedaan enzo.

En toen kwam het middagprogramma, workshops, ik wist eigenlijk niet goed wat ik wilde, de speeltafels zaten vol, dus dat lukte niet, ik wilde niet plakken en knippen en elfjes maken behoort niet tot mijn sterkste kanten. Dus naar bibliodrama.

Dat was voor mij de eerste keer, dat ik daaraan meedeed. Ik ging er volledig blanco in, ik wist niet wat het inhield, dus ik heb het over mij laten komen.

ast door mensen die in het spel bijna hun ziel in
lummel was erbij, van hem heb ik veel geleerd in

dit spel. Ik was ontroerd, blij, verbaasd, dat dit bestond. Dat ik daar deel van uitmaakte. Marlies Schulz leidde deze workshop en je ontkwam niet aan de confrontatie met jezelf. Iedere keer moest je eerlijk antwoorden op de vraag die je werd gesteld. Geweldige sfeer en heel intensief, bibliodrama.

Hierna weer drinkpauze voor koffie/thee.

Daarna de afsluitende vesper, waar alle workshops ingebracht werden, waarin we gezongen en gebeden hebben.

Daarna de treinreis naar Dalfsen terug. Wat 's morgens zo soepel ging, was 's middags dus een drama, treinen die niet reden, daarna maar een stukje van de route deden en al van dit soort ellende meer. En het was nog koud ook, dus ook maart kan nog genoeg vertraging opleveren en dus koude billen op de gaasbankjes op het perron.

Maar we zijn thuisgekomen, uiteindelijk reed er toch een trein naar Zwolle en de volgende naar Dalfsen, waar ik me in mijn persoonlijke blik kon hijsen om door te rijden naar Punthorst.

Agnes.

*Voor Liselot de eerste keer.
Voor Karlijn de tweede keer.
Voor papa en mama de derde keer.
Het blijft een wonder telkens weer.*

*Dankbaar en blij zijn wij
met de geboorte van onze zoon
en ons broertje*

Maarten Harm Henri

14 mei 2013

*Barend, Geralda,
Karlijn & Liselot Stoter*

*Jan van Arkelstraat 21
8266 CK Kampen
tel. 038 3313473*

Namens de leden van de ELG Kampen van harte gefeliciteerd met de geboorte van jullie zoon, het broertje van Karlijn en Liselot.

We wensen jullie de liefde en de warmte van de Levende toe op jullie gezamenlijke levenspad.

Vrijwilligers gezocht

Wij zijn op zoek naar mensen die:

Vaak of minder vaak in de tuin ons willen helpen.. Voor een redelijk vergoeding autoritjes willen verzorgen. Leuke dingen met de bewoners willen doen (sporten, bios, terrasje, shoppen, boswandeling enz.)

Kosten zijn voor rekening van de bewoners tenzij anders is overeengekomen.

Bewoners en begeleiders van beschermende woonvorm “de Koriander” in Kampen
(woonvorm voor mensen met psycho-sociale problemen)

Wilt u of wil jij ons helpen?

Bel dan: 038-3326794

Of mail naar: hermien.tempelman@eleos.nl of
janita.offereins@eleos.nl

Amsterdam, ontmoetingsdag.

Een impressie.

“s Morgens vroeg, eerst naar Dalfsen, en daar bij Erika Hillebrand in de auto gestapt. Samen naar de Dintelstraat in Amsterdam, waar we door de diaconie van de ELGA waren uitgenodigd om daar onze ontmoetingsdag te vieren.

Erika had gelukkig een mannetje bij het raam dat ons precies vertelde hoe we moesten rijden. Ik snap nu wel weer, waarom ik liever niet meer in steden rijd, die ik niet ken. Ik zou er nooit gekomen zijn met de auto. Trein wel, maar ja, met z'n tweetjes rijden is toch wel veel plezieriger.

Maar de Maarten Lutherkerk stond er prominent bij, naast het grasveld, waarop men een appelboom(pje) geplant had. Een speelplek voor de kinderen in de buurt.

Als we het bijgebouw van de kerk inlopen, valt me de enorme ruimte op. Ik vergelijk het dan wel eens met de zwaantjeskerk in Kampen, die alleen een kleine consistorie heeft naast de kerk, en dat is het.

Maar goed, Sven, de koster kwam, en liet ons zien waar we zouden zitten. Lieve kleine biedermeierboeketjes op alle tafels, van de zelfde bloemen een groot boeket op de bestuurstafel. Een immens groot boeket op de vleugel die er stond. Ja, dat staat er al, zei Sven, we hebben hier straks, na jullie vertrek een bruiloft. Daar is dat boeket voor.

Het bruidspaar trouwt hier, in de consistorie. Dat is om ongeveer 11.30 uur.

Daarna vertrekken ze voor foto's en een lunch en als jullie weer weg zijn, is hier de trouwdienst in de kerk, en daarna feest in de zaal.

Nieuwsgierig als ik was, heb ik de kerk bekeken, ook daar boeketten, op alle stoelen een liturgie en een Wilhelmina pepermint. En prachtige ramen, de Kok-ramen.

Maar toch maar weer naar beneden, alwaar ik met lijst en gelddoosje bij de deur werd gezet. Erika en ik waren echt de eersten die in de Dintelstraat gearriveerd waren.

En toen begon de vrouweninvasie. Er kwamen ook twee mannen binnen, maar die kwamen alleen hun vrouw afleveren, ze gingen door naar de Luthersekerk op het Spui, waar de bijeenkomst was van het Insingerfonds.

Nadat iedereen zo'n beetje binnen, en beneden in de zaal was, werden we welkom geheten door Hanne Wilzing, algemeen secretaris van de diaconie in Amsterdam, die ons het een en ander van de diaconie aldaar vertelde. Er waren ook twee jonge dames, zij hielpen met de koffie en de thee, zij woonden beiden in het gasthuis van de diaconie.

Daarna opende Erika Hillebrand de vergadering, want Marlies Schulz was door om-standigheden verhinderd.

Fia Tempelaar leidde de ochtendviering, waar de gouden zonne niet klonk, maar buiten wel scheen. Hierna nam Erika Hillebrand weer het woord, voor het huishoudelijke deel van de vergadering. De lichtjes werden weer aangetoken, voor hen die niet meer bij ons zijn en voor hen die niet meer kunnen komen. Die namen leest u wel in het verslag van Coby Aartsen in de Brief. Hierna kwam Hanne Wilzing weer binnen, hij vertelde ons over de activiteiten van de MLK in de buurt, van de tuin bij de kerk, het speelveld met de appelboom, het gasthuis, het diaconaal centrum. Een groot appartementencomplex aan de Rooseveltlaan met de gevelsteentjes. We kregen gidsen mee op de wandelingen door de buurt. Maar eerst kwam de lunch.

Ongelooflijk lekker, surinaams eten, witte en gele rijst, kouseband, kip, andere soorten vlees, bakbanaan, en zoetzuur. Voor ons gekookt door de urinaamse vrouwen uit het brandpunt van ds. Ilona Fritz, tijdens de maaltijd vertelden zij verhalen, over de slavernij, dat die werd afgeschaft, maar dat de slavenhouders bepaalden wat hun namen zouden worden, dat ze nog zoveel jaar moesten doorwerken op de plantages, totdat er andere arbeiders gevonden waren om daar te werken. Het is een verleden, dat nog altijd doorwerkt bij deze mensen. Hun eigen roots kennen ze niet, die zijn verborgen in de tijd. Na de maaltijd, werden we in groepjes opgedeeld, twee korte en twee lange wandelingen. Ik ging met een korte wandeling mee, met gidsen uit het ELbrandpunt.

Onze gids woonde in het appartementencomplex "het Kemperblok" aan de Rooseveltlaan, schuin boven het gasthuis van de diaconie. De gasthuis"vader" liet ons zien, hoe er gewoond werd, vertelde hoe lang men er kon bij komen, van wat voor gebeurtenis dan ook. Dat was drie maanden, moest het iets langer worden, kon er over gesproken worden. Hij vertelde ook hoeveel verschillende nationaliteiten er al gewoond hadden, hoe ze bij de samenleving gehouden werden. Heel boeiend, en voor een stad als

Door de tuin van het gasthuis, gingen we naar het diaconaalcentrum, waar in de etalage de zwaan van het voormalige weeshuis staat. Dus heel herkenbaar voor Lutheranen.

We kregen er een lekkere kop koffie/thee, en we luisterden naar het verhaal van de diaconie. We bekeken de foto's, we hoorden van stichtingen en (te) huizen die door de loop der jaren zijn ingehaald en verdwenen. Dat het een multi-culti buurt is konden we zien, aan de overkant van de weg liep een orthodox joods gezin, de man met de karakteristieke baard en zwarte hoed. Ook liepen er vrouwen met sluier.

Hier vandaan terug naar de kerk. In de zon was het heel lekker, maar er woei toch wel een erg koude wind, dus ik was blij dat we weer in de kerkelijke ruimte terug waren.

Daar vierden we de afsluitende vesper en werden we weggezonden, ieder naar zijn eigen huis en kerk. Nadat de dames allen waren vertrokken, hebben we alles opgeruimd, met hulp van vrijwilligers van de MLK, zodat het feest van het bruidspaar gewoon op tijd kon beginnen. Wij waren keurig op tijd verdwenen.

Een dag met een gouden randje, ik hoop op volgend jaar nog weer zo'n dag.

Agnes.

Babylonische spraakverwarring:

VAN WELKE KERK BENT U?????

De hier gestelde vragen krijg ik nog wel te horen,

en dan antwoord ik: ik ben hervorm geboren.

Maar ja, wat geef ik daar eigenlijk mee aan?

Met hervormd kun je vele kanten opgaan.

En dus vul ik aan: rechtzinnig daaren boven,

want dat is een vrijzinnige manier van geloven.

Maar toen ik nog jong was is mij al geleerd:

Een goed woord voor hervormd is gereformeerd.

Dus behoor ik tot de gereformeerde kerk:

En dus doe ik ook gereformeerd gemeentewerk.

De kerk is oud! Dat zonder meer.

Dan ben ik eigenlijk oud-gereformeerd.

Ik ben ook christelijk, zo is mij geleerd,

dus ben ik ook christelijk gereformeerd.

Ik kan ook zeggen, dat kan er ook mee door,

dat ik tot de christengemeente behoor.

Christus bevrijdde mij tot liefde en hoop,
derhalve: vast en zeker, vrijgemaakt ben ik ook.

Omdat men in mijn kerk aan dopen doet,
past baptistengemeente ook wel goed.

In mijn kerk komt jaarlijks het pinksterfeest voor,
dus is het ook dat ik tot de pinkstergemeente behoor.

Omdat het steeds om het Evangelie gaat,
kan evangelische gemeente ook geen kwaad.

Ik vaar op bijbels apostolisch gezag,
dat is de reden dat ik mij ook apostolisch noemen n

Tenslotte is het gewoon een klein publiek.

De kerk is algemeen, dus ben ik katholiek.

U weet nu bij welke kerk-gemeente ik behoor.

Of komt het u wat verwarrend voor?

U heeft gelijk! Die namen wat een gedoe!

Daarom wens ik u van harte toe,

op de vraag, waar hoort u bij? van wie bent u?

UW ANTWOORD ZIJ,

AN CHRISTUS BEN IK! STRAKS ENNU!

Naar aanleiding van 1 Corinthe 3, 4 en 13/23.

Naam van de dichter is niet bekend.

Dit gedicht is aangeleverd door Jeannet Kuper.

Bericht van Lydia.

Enige tijd geleden, heeft Lydia ons gevraagd om kleding, schoolspulletjes, speelgoed, schoenen, handdoeken, lakens en dekens, die we over hebben, bij haar in te leveren. Dit is voor een project in Gambia. Ze werkt hierbij samen met haar oom en tante in Lelystad. Als u wat heeft, graag in een doos aan leveren. Dit in verband met het transport naar Lelystad.

HEEFT U SPULLEN OVER, GRAAG INLEVEREN BIJ LYDIA,
VOOR GAMBIA.

De belangrijkste zaken zijn, net als de vorige keer: kleding, schoeisel en schoolspullen. Inleveradres is bij Lydia Winkler

Bevernel 3-1, Kampen

Vragen??? Bel haar: 038 3334976

Toon Hermans: DE DRAAD

Als ik de draad wel eens kwijt ben en een poosje weinig bid,
of helemaal niet, dan voel ik duidelijk dat ik veel meer kwijt
ben dan alleen de draad.

Ik heb uit de gang van zaken in mijn leven kunnen leren,
dat bidden bij mijn leven hoort.

Ik voel me ongelukkig als ik het niet doe.

Ontevreden.

Ik voel me dan niet meer compleet.

Gelukkig duurt zo'n fase meestal niet lang en als ik dan plots
op een dag het gebed weer terugvind in mijzelf, verandert
mijn leefsfeer.

Niet dat ik dan opeens de vroomheid zelve ben.

Ik ben geen haar beter dan een ander.

Ik ondega het bidden niet als iets heel bijzonders.

Ik vind het zo 'gewoon' als brood of als water.

Wil je het feestelijkerzeggen dan schrijf ik: als wijn.

Maar hoe dan ook voel ik het gebed als iets dat hoort bij
het leven van alle dag.

Uit: Met hart en ziel, gebeden en gedachten. Uitg. Fontein

Belangrijke adressen:

Consulent	Mevr. Drs. IJ. De Mol-Buizert Zuivelweg 17 7003 CA Doetinchem 0314 343642 ijda.buizert@zonnet.nl
Organisten	Dhr. A. de Hoop 038 3327629 adehoop11@hetnet.nl Dhr. M. Oranje 038 3317668 maarten.oranje@home.nl Dhr. B. Thijs 038 3375084 g.thijs@live.nl
Bankrekening kerk Girorekening kerk t.n.v.	59.69.38.160 ABN-AMRO 884586 Evang. Lutherse Gem. Kolk 33 8266 JN Kampen
Girorekening diaconie	7828762 Jacob Catsstraat 399 8265 XV Kampen
Kindernevendienst	Babette Kuper 038 3338175 babettekuper@hotmail.com
Koor "Le Cygne"/diaconale commissie	Mevr. E.E. Bruil de Wit 038 3324045 cygne1@tiscali.nl Lydia Winkler
Redactie Contact	Agnes en Wim Fossen. Adres-zie kerkenraad.I
Website E-mail webmaster	www.lutherinkampen.nl cgmjutton@live.nl